

MÉHÉSZETI

KÖZLÖNY

Kolozsvár 1917.
November
XXXII. évfolyam
11. szám.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület, a Tiszántúli Méhészegylet és az Udvarhelyvármegyei Méhészegylet hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: Györfi István.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület méhtelege.

MEGJELENIK
RENDES VISZO-
NYOK KÖZÖTT
HAYONTA.

ELŐFIZETÉSI ÁR: BELFÖLDRE EGY ÉVRE 4 K. FÉLÉVRE 2 K. KÜLFÖLDRE 5 K. AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET TAGJAI A TAGSÁGI DÍJÉRT KAPJÁK. TAGSÁGI DÍJ RENDES TAGOK RÉSZÉRŐL ÉVI 4 K. A LAP SZELLEMI RÉSZÉT ÉRDEKLŐ KÖZLEMÉNYEK A SZERKESZTŐ NEVÉRE: KOLOZSVÁR, PAP-UTCA 6. SZÁM KÜLDENDŐK.

Tartalom: 1. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 37-ik közgyűlése. 2. A szegedi országos méhészeti értekezlet. 3. A drága méz. 4. Pillanatképek a méhek testvérszeretetéről és anyatiszteleteről. 5. November ínavi teendők a mentsaládok körül s a méhészetben. 6. Vegyések. 7. A Tiszántuli Méhész-egylet hivatalos közlései. 8. Szerkesztő postája.

.....

Igen Tisztelt Méhész Urak!

Van szerencsénk szíves tudomásukra hozni, hogy **Székes-
fehérvárott**, saját házunkban egy nagyobb

gőzviaszöntödét és műlépkészítő műhelyt

létesítettünk.

Ezen vállalkozásunkat, oly szilárd alapra fektettük, hogy hazánk t. méhészeit vegytiszta műléppel elláthassuk s ezáltal az általános megelégedést és bizalmat kiérdemelhessük.

Hengergépeinken a műlépet szakszerűen állítjuk elő s annak vegytisztaságáért és jóságáért személyes felelősséget vállalunk.

A műlépet ezidőszerint klgrammonként napiárban számítjuk.

Elvállalunk vegytiszta és salakmentes viaszt műléppé való hengerelésre is, melyért kilogrammonként munkadíj fejében 4 koronát számítunk.

Egyben felhívjuk szíves figyelmüket, hogy hosszabb kísérletezés után sikerült egy **tökéletes és gazdaságos viaszolvasztót** üzembe helyezni, úgy, hogy képesek vagyunk bárkinek 1 klg. száraz léptörmelék beküldése ellenében 23 deka elsőrendű vegytiszta műlépet adni, ami által célunk t. méhésztársainkat egy nagy s fáradságos munkától megkímélni.

A kívánt műlép méreteit kérjük minden rendelésnél pontosan megadni.

Készpénz fizetés mellett veszünk tiszta méhviaszt és léptörmeléket.

Az igen tisztelt méhész uraktól eme vállalkozásunk szíves pártfogását kérve, maradtunk kiváló méhésztársi tisztelettel

Pollermann Pálné és Társa,

gőz-viaszöntöde és műlépkészítő telepe

Székesfehérvár, Pálya-utca 28. sz.

A rendkívüli viszonyokra való tekintettel, kérjük a műlép szükségletet

4—5 héttel előbb megrendelni.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET, A TISZÁNTULI MÉHÉSZEGYESÜLET
ÉS AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felölős szerkesztő: Györfi István.

Társzerkesztők:

a Tiszántúli egyesület részéről
Takács Gyula egyes. titkár,

az Udvarhelyvármegyei egyesület részéről
Gál Imre egyes. titkár.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 37-ik közgyűlése.

Központi műhely.

A múlt év szeptember havában üzembe hozott központi műhely ma már gyár jellegűt öltött. A méhészet és egyesületünk történetében oly kimagasló momentum ezen üzem bevezetése és megkezdése, hogy méhészeti szempontból annak fontosságát megbecsülni nem lehet. Műhelyünk fokozott energiával állandóan üzemben van, a hol egy műhely felügyelő és művezető ellenőrzése mellett állandóan 10 munkás dolgozik s a nyár folyamán ezeken kívül naponta 8—10 gyermek nyert keret szegezéssel foglalkozást.

Hálával és köszönettel tartozunk a földművelésügyi Miniszter Ur Önegyméltóságának központi műhelyünk létesítése, anyagi és erkölcsi támogatásáért s a méhészeti eszközök megrendeléseért. Ezuttal is kérjük Önegyméltóságának további támogatását.

Méhészeti cikkek írására pályázatot is hirdettünk. E pályázat alapján 2 pályamű érkezett be a mi azt mutatja, hogy méhészeink nagy része a harctéren van s akik ide haza vannak is az élet nehéz gondjai között nem tudtak időt szakítani pályamunkák írására. A beérkezett 2 pályamű közül az egyik igen jó, a másik azonban nem ütötte meg a mértéket s így csak az első díj adatott ki Apáthy Miklós borbereki méhésznek. Máskülömben a Méhészeti Közlöny munkatársai a két egyesület csatlakozása folytán oly szépen megszaporodtak, hogy bőséges szakközlemény áll szerkesztőnk rendelkezésére.

A műhely üzem felügyelete, a munka irányítása, anyagbeszerzése, anyag számadás, a készáru anyag nyilvántartása expedálás stb. meglehetősen munkát ad. E munka teljesítésével a:

elnökség illetve választmányunk dr. Balázs Ferenc főtájkárt bizta meg, művezetőnek a földmívelésügyi miniszterium Máthé Károlyt küldötte volt ki, aki május végén Kalocsára rendeltetett, helyébe június 1-től Burchárd József rokkant katonát alkalmazta. Szükségessé vált műhely szabályzat kidolgozása is, mely el is készült s a jelen közgyűlésnek be lesz mutatva.

Tekintettel a műhely fokozottabb üzem képességére ujabban más nemű asztalos munkát is vállalunk, hogy a munkásokat állandóan foglalkoztassuk.

Házsongárdi méhtelepünk kezelésére Szakács Ferenc méhész eltávözása után június 24-től kezdve Józsa Mózeset alkalmaztuk, aki köteles egyuttal a Kolozsvárt felállított iskolaméhesekeket is kezelni, mely munkájáért a miniszterium részéről külön díjazásban részesül.

Sajnos az általános nagy szárazság miatt telepünk a f. évben semmit sem jövedelmezett s csak annyi hozam volt, a mennyi szükséges a családok téli ellátására. A méhcsaládok száma jelenleg 100, melyek nagyobb része országos méretű kaptárban van, de vannak kasokban s más különféle rendszerű kaptárban is.

A méz értékesítést az elmúlt évben is folytattuk és folytatjuk dr. Zsögön Béla igazgató alelnök vezetése alatt. Az értékesítésből a f. évben igen szép bevétele volt az egyesületnek.

Méhészeti tanfolyamok. 1915 év május 3-tól a 41-ik sorozatú tanfolyamot tartjuk a rokkant katonák részére. E tanfolyamokon mintegy 4000 rokkant vett részt.

Köszönettel tartozunk a lábbadozó osztagok parancsnokának s különösen Wachsman alezredes Önagyágának, aki a tanfolyamok megkezdése óta a legtöbb embert bocsátotta tanítás céljából rendelkezésünkre s ezenkívül helyiséget is adott a tanítás céljaira. A rokkant katonák sorsát szíven viselő, jó lelkű osztagparancsnok Önagyágának ez alkalommal is hálás köszönetünket fejezzük ki s kérjük hogy jövőben is legyen támogatónk, mert hiszen egy célért, a rokkant katonáink boldogításáért küzdünk.

Május havában tartottunk az unitárius és református teologia akadémiá növendékei részére is egy tanfolyamot, melynek vezetésével Györfi István szerkesztőnk volt megbízva s most van folyamatban a nők tanfolyama, mely e hó végével fejeződik be.

A rokkant katonák tanfolyamaín az oktatást június hó végéig Dr. Balázs Ferenc főtájkár és Donáth Aladár végezték, minthogy

főtítkárunkat a műhely vezetése, a rokkant katona tanfolyamok szervezése, és az adminisztráció annyira lefoglalták, hogy a tanításra már ideje nem jutott, Donáth Aladár pedig más helyeken rendező tanfolyamok szervezésével bízott meg, a földmivvelésügyi minisztérium az egyes tanfolyamok tanítására más-más szakembereket küld le. Így volt megbízva Csepy Pál, Ignác Sándor, Valló János és Bartha József. Jelenleg pedig Valló Zoltán méhészeti szaktanító és Györfi István szerkesztőnk vezetik a két helyen folyó tanfolyamokat.

Itt említjük meg, hogy Dr Balázs Ferenc egyesületi főtítkárnak Ő cs. és kir. Fensége Ferencz Salvator Főherczeg Ur, a Monarchia Vörös Kereszt Egyleteinek védnök helyettese, Ő császári és apostoli Királyi Felsége nevében a katonai egészségügy illetve a rokkant katonáknak méhészeti oktatása körül szerzett különös érdemei elismeréséül a „hadiékitményes Vörös Kereszt ezüst díszérem jelvényét és adományozási okiratát“ díjmentesen adományozta.

(Folytatjuk.)

A szegedi országos méhészeti értekezéslet.

Az immár lezáruló méhészeti évad rendkívül kedvezőtlen körülményei, a szokatlanul hosszú ideig, öt hónapon át tartó szárazság, különösen az alföldi tájakon, egyesületünk, de azonkívül is édes hazánk igen sok méhesét rendkívül megviselte. Míg a hegyes, tehát a harmatos és ködös, valamint az esőjárta helyeken még jól mézelték is kis méheink, addig másutt, területünk nagy részén, elnéptelenedtek, legyöngültek a családok! Napi szükségletüket sem igen voltak képesek behordani. Téltre természetesen annál kevesebbet vagy majdnem semmit se tudtak begyűjteni.

Egyesületünk a Tiszántúli Méhészegylet, előrelátó, tevékeny vezetősége a méhészkedés érdekeinek igazi istapolását komoly céljának tekintvén, idejekorán igyekezett előrelátó gondoskodással a szükölködőknek segítségére lenni, a veszendőnek induló nagyértékű nemzeti vagyron minél nagyobb részét a lehetőség szerint megmenteni. Talán az összes többi egyesületet megelőző, július hó 10-én kelt felterjesztésében a körzetébe eső 9 vármegye 30907 méhcsaládjának őszi etetésére 1854·42 mm. kristálycukrot kért az illetékes földmivvelésügyi minisztériumtól. E kérés ügyét állandóan felszinen

tartotta, sürgette. A cukor kiutalása érdekében minden tőle telhető lépést megtett. Változó kilátások közepette reménykedve várta a kedvező eredményt, mignem az Egyletünkhöz, a „Szegedvidéki Méhészegyesülethez“ és a „Felsőmagyarországi Méhészegyesület“-hez érkezett leiratokból kitűnt, hogy a cukor kiutalás ügye hajótörést szenvedett, a földmivvelésügyi miniszterium erre illetékes osztályának azon felfogásán, hogy „a cukornak őszi etetésre történő engedélyezése a méhészeket kapzsiságra szoktatja“, hogy „a betelelésre engedélyezhető bárminő cukorra nézve felelősséget nem vállalhatunk, mivel ez káros következményekkel járhat“ és hogy a „cukortól, ezen nem természetes tápláléktól, a méhek vérhast kaphatnak“.

Tagjaink is eleinte reménykedve várták az üdvözítő időváltozást, a hordás megindultát, majd keservesen panaszkodó levelekben fordultak egyesületünkhöz az etetésre szükséges cukor ki- eszközlése és kiutalványozása érdekében.

Amikor az elútasító határozatok és annak indokai tudomásra jutottak, az idő már előrehaladott volt.

Gyorsan kellett cselekedni. Tisztázni kellett végre nálunk is a cukor etetés kérdését, ami nyugati szomszédaink és a méhészgazdaság tekintetében előhaladottabb állambeli kartársaink körében már régen tisztázva van. Ennek kapcsán rá kellett mutatni a hivatalos szakvélemény téves és tarthatatlan voltára, hogy újabb cukor kérésünk teljesíthetésének akadályait elhárítsuk; mert különben az idei rettenetes inséges esztendőben méhészetünk elviselhetetlen károkat szenvedne. Vissza kellett utasítanunk a méhészeket általánosan érintő megbélyegző meggyanusítást.

Egyesületünk a Szegedvidéki Méhészegyesülettel, amely Egyesület szintén erősen érzi a mostoha viszonyok káros hatását, de érzi a tagjaival szemben vállalt kötelezettség felelősségét is, e szintén nagy és tevékeny egyesülettel karöltve egy országos értekezlet sürgős összehívását tartotta az elérendő célra szükségesnek és célra- vezetőnek. S amikor ennek az értekezletnek összehívására az őszi nagy munkaidőre, a vasúti forgalom nagy nehézségeire és az idő előrehaladott voltára tekintettel az erre felkért Országos Magyar Méhészeti Egyesület ügyvezető alelnöke nem vállalkozott, — összevetve az akadályokat az okvetlenül szükséges teendőkkel — Egyesületünk megmaradt az országos értekezlet sürgős összehívásának terve mellett. A Szegedvidéki Méhészegyesület — Szeged városá-

nak alkalmas viszonyai és egyéb előnyeinek mérlegelése mellett — vállalta az országos jellegű értekezlet rendezését. Az értekezlet október hó 14-én meg is tartott. Lapunk terjedelme nem engedi, hogy amint szeretném, teljes részletességgel beszámolhassak az értekezleten történekről. Ezért csak vázlatosan teszem azt.

Az előzményeket, valamint a cukorügyben legfontosabb határozati javaslatot is részletesen ismerteti az „Alföldi Méhészet“ (Szegedvidéki Méhészegyesület hivatalos lapja) okt. 10-iki száma.

Az értekezlet, dacára a kétségtelenül fennálló akadályoknak, a rendezés céljára rendelkezésre állott kevés időnek, nagyszerűen sikerült. Az előző napon, Niedermann Antal posta és távirtda tanácsos, a Tiszántúli Méhészegylet ügyvezető elnökének elnöklete alatt tartott előértekezlet alaposan előkészítette a tárgysorozatot. Az értekezlet a szegedi híres városháza impozáns közgyűlési termében október 14-én vasárnap délelőtt tartatott meg az e tisztségre egyhangulag megválasztott Fodor Jenő szegedi városi tanácsos elnöklete alatt. A nagy egyesületek közül képviseltette magát az Országos Magyar Méhészeti Egyesület, a Temesvári Méhészegyesület, a Szegedvidéki Méhészegyesület, a Tiszántúli Méhészegyesület, a Torontáli Méhészegylet; azonkívül az Alföld és a délvidék számos méhészegylete és méhészköre. Résztvett az értekezleten több neves méhészszakirónk és szaklapszerkesztőnk. Egybegyűlt körülbelül 150 méhész.

Higgadt és komoly volt a tárgyalás hangja. A régen és állandóan agyon taposott anyagon túlmenő az anyaga. Az anyagi cél szép tanulmányi értékeket eredményezett.

A tárgyalás kezdetén és az értekezlet megnyitása előtt a közhangulat az Orsz. Magy. Méh. Egyesületet, annak magatartását okolta azért, hogy a méhészet érdekei nem érvényesülnek kellőleg. Szilassy Zoltán orsz. képviselő, az O. M. M. E. ügyvezető alelnökének levele, a mellyel az értekezlet céljához, annak határozataihoz való hozzájárulását jelentette be és az O. M. M. E.-nek a cukorügyben való eljárását, a cukor kiutalás sürgetését ismerteti, enyhítette ugyan a lelkek mélyén élő neheztelést, de teljes bizalmat az O. M. M. E. amint ez érezhető volt, csak tevékenyebb és észrevehetőbb munkálkodással válthat ki.

Az értekezlet főtárgya a Szegedvidéki Méhészegyesületnek a cukorkérdésben való javaslata volt. Fülöp József előadó, a Szegedvidéki Méhészegyesület alelnöke, terjesztette elő a cukorügy állá-

sát. Ismertette a cukor kérelem ügyét, a cukor kiutalás elutasítását, annak előbb vázolt indoklását, az előterjesztendő szakvélemények alapján, tekintettel a cukor kiutalás szükségességére és sürgős voltára kérte határozati javaslatának elfogadását, amelynek főbb pontjai a következők:

„Megállapítja az országos értekezlet az elhangzott szakvélemények alapján, hogy a méheket ősszel szükségből a kellő elővigyázat és szakszerűség mellett minden veszély nélkül lehet és kell is cukorral etetni és hogy az a nézet, mintha a méhek az őszi helyesen keresztülvitt cukoretetéstől vérhast kapnának minden tudományos alapot és gyakorlati tapasztalatot nélkülöz“

„... a méheknek cukorral való etetése úgy Ausztriában, mint Németországban a méhészgazdálkodásban előhaladottabb államokban ősszel, sőt szükség esetén nyáron is gyakorlatban van. Sőt e célra adómentes cukrot is szoktak a kormányok engedélyezni ott, ahol a méhállományoknak a kedvezőtlen időjárási viszonyok között való fenntartása a mindenkor kormányok nemcsak hirdetett, de tényleges állandó gondoskodásának tárgyát képezik. Már pedig ez, különösen a nálunk magasabb méhészeti kultúrával bíró országokban semmi esetre sem történik meg, ha cukoretetés a méhészetre káros volna.“

„Az a nézet, mintha a méheknek cukorral való etetése a méhészeket kapzsiságra szoktatná teljesen alaptalan, roszhiszemű és a magyar méhészek méhei iránt való gondoskodásának és erkölcsi érzésének, valamint értékének félreismerését árulja el. A cukor etetés következményeinek illetétképpen való beállítása ellen az országos értekezlet egyértelműleg és a leghatározottabban tiltakozik. Egyes megtévelyedhetők hibájáért nem igazságos dolog az egész méhész — egyetemet meggyanusítani és semmiesetre sem célszerű egy jelentős gazdasági ágat, nagyfontosságú segítségétől megfosztva, romlásba dönteni“.

Kéri, hogy a méhek cukorral való etetésének kérdése végleg rendeztessék. Erre módot ajánl. Végül nagyobb mennyiségű cukor sürgős kiutalását kéri az Országos Magyar Méhészeti Egyesület útján.

A méheknek cukorral való etetéséről Kardos János (Battonya) Vajnovszky Vince törvényszéki bíró, a Tiszántúli Méhészegylet főtítkári (Nagyvárad) olvasták fel ezután alapos és a tárgynak mélyéreható tanulmányaikat és szakvéleményeiket. Kardos főleg a cukornak vegytani átalakulását illető felhasználhatóságát ismer-

tette, míg Vajnovszky a cukornak őszi etetésre való alkalmas söt célszerű voltát bizonyította s mindketten a célszerű etetés mikéntjét ismertették. Mindkét szakvéleményt az értekezlet viharosan megtapsolta. Értékes voltukra való tekintettel, amint csak módunkban lesz, teljes egészében közölni fogjuk azokat.

A méhészeti szakoktatás és a vándortanítói intézmény kifejlesztéséről Takács Gyula okl. gépészmérnök, máv. mérnök, a Tí-szántuli Méhészegylet titkára szabadelőadás formájában értekezett. Magállapította, hogy méhészeti szakoktatásunk nem áll a haladó kor magaslátán, hogy a tejjel-mézzel folyó dús Kánaánként elfoglalt szép hazánk virágainak milliárdjaiban fejlődő nektár tetemes része még mindig összegyűjtetlenül megy veszendőbe, holott milliókat menthetnénk meg a jól szervezett méhészgazdálkodás segítségével. Amire pedig a jelenleg dúló, véres küzdelem lezajlása után okvetlenül elkövetkező gazdasági harc sikeres megvívásához is nagy szükségünk lenne.

Szélesebb alapokra óhajtja fektetni a méhészeti oktatást; szaporítani a vándortanítók számát, hogy a vándortanítói intézmény mozgékonyabb és eredeti hivatásának, a „vándor-oktatás“-nak eljárástására alkalmasabbá váljék. A vándortanítók száma ma kevés és munkabeosztásuk akadályozza a tulajdonképeni vándortanítás és hazánk méhészgazdasága általános vezetésének végrehajtásában. Ezért a vándortanítói kerületek számát növelni szeretné úgy, hogy minden nagyobb vármegye vagy minden kisebb vármegyéből kettő-három egy-egy kerületet alkosson. A nagyobb kerületek élére ne csak egy egyetlen ember állíttassék, akinek a kimutatások készítése köti le idejének javarésztét, hanem legyen egy vándortanító a kerület élén a kerület ügyeinek vezetésére, de legyen mellette teendőinek alapos végrehajthatására segítségül szükségszerint egy-két segédtanító és méhészmester tanulók, akik egyéb kisebb gazdasági ágban mint például a szőlő-művelés, kertészet, baromfitenyésztés stb. szintén kiképeztetvén megélhetésükre kellő alapot nyernek, a méhészgazdaságra, annak szakszerű terjesztésére és fejlesztésére pedig értékes munkaerőkké fejlődnek. Ilyen berendezkedéssel mód adatnék arra nézve, hogy a méhészeti szakoktatók behatóbban érintkezhetnének a méhészkedőkkel, a méhészkedésre megnyerhetőekkel (a helyszínén szerzett tapasztalatok szerint az arra alkalmas helyen gazdálkodókat a méhészkedésnek megnyerően nemzetgazdaságilag jelentős méhészetekkel emelhetnék a mé-

hészeti jövedelmét) és hathatósabban támogathatnák azokat, akik méhészgazdaságuk megalapításában, annak fejlesztésében arra reászorulnak.

A vándortanítók, mint eddig, közvetlenül a miniszterium alá volnának rendelendők; a tényleges vándoroktatás végrehajtásában (ideje és helye megállapításában) azonban a területileg illetékes nagyobb méhészegyesület mellé lennének beosztandók.

Kívánja, hogy a vándortanítók anyagi helyzetének javítására, ambíciójának növelésére a jelenleginél magasabb fizetési osztályok is nyitassanak meg, főleg a kiválóbbak számára. A kedvezőbb anyagi helyzet, az ezzel összekötött társadalmi állás, az érvényesülés biztosabb lehetősége az értékesebb szakembereknek — a szakoktatás és irányítás részére való — felszívódását és kiválasztását elősegítené, a kar értékét növelné, a méhészgazdaság fellendülésére pedig szinte fel sem becsülhető nagy haszonnal járna.

Célszerűnek tartaná, hogy hivatalos címük is megfelelőleg rendeztessék.

Kéri a megfigyelő állomások fejlesztését és korszerűbb felszerelését is.

Mint mielőbb végrehajtandót, sürgősen kéri, az előadottak kivételéig is, a már huzamosabb idő óta üres szegedi vándortanítói kerület betöltését, valamint Debrecenben és Aradon egy-egy vándortanítói kerület szervezését.

Ismételt tetszésnyilvánításokkal kísért javaslatát általános helyesléssel elfogadta az értekezlet.

A magyar méhészek országos szövetségének újjászervezése kerületi beosztással — volt az értekezlet utolsó pontja. Cseh Károly máv. állomásfőnök (Török-Kanizsa) előadó részletesen ismertette tervzetét e tárgyra vonatkozólag. Figyelemre méltó tanulmányát, amelyben az újjászervezendő szövetség tervzetét és teendőit a legaprólékosabb részletekig kidolgozta az értekezlet figyelemmel, hozzájárulással hallgatta, javaslatait egyértelműleg elfogadta.

„A méhészet elterjedését gátló körülmények és azok kiküszöbölésé“-re, valamint „Javaslat a fajtenyésztés felkarolására és országos megszervezésére“ vonatkozólag tervbe vett tárgysorozati tételek megvitatását részben az idő előrehaladott voltára, részben a már letárgyalt kérdéseknek egy értekezletet kitöltő és kellően értékessé tévő gazdag anyagára, valamint azon körülményre való tekintettel, hogy a fajtenyésztés megszervezése a háború és a veze-

tésre eddigi kísérletei alapján hivatott Erdős Lajos tanár, az Orsz. Magyar Méhészeti Egyesület szakköz'önyve főmunkatársának elfoglaltsága miatt nem időszerű, az előértekezlet határozata alapján tett előterjesztésre az országos értekezlet elejtette, illetőleg egy majdan legközelebb következő értekezletre halasztotta.

Lelkes hangú táviratban üdvözölvén a földművelésügyi ministert, Szilassy Zoltánt, az O. M. M. E. ügyvezető alelnökét, mint a magyarországi méhészeti egyesületek országos szövetségének elnökét és a harctéren távollévő Vékes Imrét, a Szegedvidéki Méhészegyesület elnökét, az értekezlet a jól végzett munka lelkesítő tudatában és hangulatában oszlott szét. Az értekezlet után a vendégek tiszteletére közös ebéd volt.

Vajha a feltámadt nekilendülés tartós és alapos maradna! Ami hogy úgy legyen annak előmozdítására a Tiszántúli Méhészegylet a maga részéről minden tőle telhetőt meg fog tenni.

A történeti hűség kedvéért meg kell említenem, hogy időközben az Országos Magyar Méhészeti Egyesület közbenjárásának sikerült az ország összes méhészei részére 10 kocsirakomány (1000 mázsa) cukrot kieszközölnie. Szinte elismeréssel és köszönettel adózva a közreműködőknek és a kiutalás eszközzésében illetékeseknek érdemüket nem kisebbítem, ha az eredményben mozgolódásunk sikerét, az alaposan képviselt ügy diadalát, az előrehaladott és iparkodó, a méhészgazdaság fellendítésének ügyéért tevékenyen dolgozó méhészek talpraállásának következményét is látom. Tagjaink tájékoztatására azt is közölhetem, hogy a Tiszántúli Méhészegylet tagjai számára való tekintettel — ebből a mennyiségből két kocsirakományt (200 mázsát) kap, amit megérkezése után a Hangya kirendeltség útján, a már jól bevált módon, oszt ki tagjai között.

T. Gy.

A „Méhészet“ szerkesztősége Újpest

elvállalja az alábbi kaptárak szállítását:

1. Boczonádi-féle szabadalmazott 42-es vándor kaptár 24 NB kerettel árjegyzék szerinti árban.

2. Az 1. számúhoz teljesen hasonló beosztású és felszerelésű szab. vándor kaptár olyan 24 nagy keret-

tel, melyekben 2—2 B keret elhelyezhető.

Az 1. szám alatti kaptárak raktáron vannak s azonnal szállíthatók.

A 2. számú kaptár előzetes ajánlat után megrendelésre készül.

A drága méz.

Quae mutatio rerum! az egykor potom árú méz tízszeresre szökött fel, csurgott méz 18—20 korona, lépes méz 22—25 korona különkint és az árak emelkedése, főleg karácsony felé, csaknem biztosan várható.

Az országot ügynökök lepték el, mohón keresve a mézet, csaknem verekednek érte, a méhészt pedig örömtől álmélkodva tartja tenyerét, melybe a vevő ropogós százásokat, sőt sok esetben ezreket olvas le, mint legutóbb Aradon Illics Miklós 160 családú méhészetében 17600, mondj tizenhétezerhatszáz koronát.

Ezek a sikerek természetesen a méhészet felé fordították figyelmét sok olyan embernek is, aki eddig a méhecskéről csak annyit tudott, hogy munkájának gyümölcse édes csemege, de ő maga csúnya szúró állatka. — Aradon a minap 50 ember végezte az idei méhészeti kurzust, holott azelőtt az egész városban nem volt 25 méhészt! És ez az ötven ember mind intelligens kezdő, akiknek igazán egész szívünkben örvendünk.

Az ujoncokat az sem riasztotta vissza, hogy közepes tavasz után pusztítóan forró és teljesen esőtelen nyár következett, mely egyrészt a rajzást gátolta, másrészt a nyárvégi őszelői hordást lehetetlenné tette úgy, hogy a mi vidékünkön ritkaságszámba menő éhrajok is előfordultak.

Bizonyosra vehető, hogy a magas mézárak maradandók lesznek, mert újabban a mézet sörgyártásra használják, ami óriási mennyiségeket emészt fel.

Érdemes tehát a régi méhtelepeket fenntartani, sőt fejleszteni és új méhészeteket felállítani, mert jó közepes évben a mostani (és későbbi) árak mellett családonkint átlag 100 korona haszon alaposan remélhető.

Igaz, hogy új méhgazdaság létesítése most az anyagdrágaság és a méhrajok nagy árai folytán nagyobb tőkét igényel, de a jövedelem (családonkint 100 korona) oly nagy, hogy minden pénzt befektetni érdemes.

Jól esik hinnünk, hogy az 1918 év nemcsak a békét hozza meg, hanem a méhek számára is korai meleg tavaszt, csapadékos nyarat és jó utólegelő ősz fog nyújtani, hogy ami elpusztult, pótolassék, ami ujjaalkotás, az megmaradjon és végre rájöjjenek

az emberek, hogy a méhtenyésztés nem az a kicsinyes dolog, mellyel foglalkozni nem érdemes. hanem aranybánya, melyből az okos és szorgalmas ember vagyonokat teremthet. Dr. Fényes Kálmán.

Pillanatképek a méhek testvérszeretetéről és anyatiszteletéről.*

Az igazi méhész szeme előtt elsősorban nem a haszon, hanem a lelkigyönyör, a hivatás szeretete lebeg. A múlt év tavaszán, április havában vígan röpködtek méhecskéim a méhlegelőre, hogy mézet és virágport gyűjtsenek; de im, egyszerre hideg északi szél kerekedik s a szorgalmas munkások már nem érhetik el a meleg otthont, hanem dermedten hullanak le, annak kapuja előtt.

Miután méhecskéimet különösen szeretem s miután a méhek az emberre igazán s akkor vannak ráutalva, amidőn a természet mostohán bánik velük, bizony ott termettem, mítsem törődve a hideg, metsző széllel. Nem féltém, hogy valamelyik bántani találna: keztyűtlen kézzel szedtem össze szegénykéket 5—8-at egyszerre s tenyeremet majdnem egészen bezárva, reájuk leheltem néhányszor, míg magukhoz tértek s oda tettem őket, közvetlen a röpjük elé. S ah! mi játszódott itt le szemeim előtt! Az „örség“ azonnal kisietett a meleg lakásból s a szegény fázó testvéreket megragadták lábuknál s behúzták a melegbe, a biztonságba. Mindig ujak jöttek, amíg csak egy is volt életveszedelemben a fázók között. E jelenet annyira meghatott, hogy szemeimbe könnyek jöttek, kezeim imára kulcsolódtak s ajkaim ezt rebegték: Uram, mily csodások a Te alkotásaid.

Egy rajnál alkalmam volt az úgynevezett királynői „koszorut“ szemlélni. Minden rajnak 12—14 félkeretben mülépet adok s az ablakon keresztül megszoktam nézni néhány nap múlva, hogy kiépítették-e már, tele van-e már mézzel, vagy fiasítással? Egy reggelen így vizsgálat közben éppen petézésnél láttam az anyát. *Az anya körül szép köralakban sorakoztak leányai fejükkal az anya felé fordulva, csápjaikkal cirogatták, szorgalmasan nyújtottak neki táplálékot s minden mozdulatukon a végtelen tisztelet látszott. Mily szép*

* Megjelent a „Bienen Vater“-ben Schwesterliebe und Mutterehre der Bienen cím alatt.

dolog volna e gyönyörű jelenetet a gyermekekkel szemléltetni, hogy tisztelni tanulják szülőiket, miként a méhecske, amely anyjának soha hátát nem mutatja.

Bizony-bizony, minél jobban ismeri meg a méhek életét, annál nemesebb lesz az ember! Boldogasszony, 1917. évi jul. hó.

(Mosonmegye.)

Krausz Mózes tanító.

November havi teendők a méhcsaládok körül s a méhészetben.

Néha még november elején elég szép ős van, bár a fagy is bemutatkozott s a hó sem ismeretlen már, virág azonban nincs sehol a természetben s a méheink sem hagyják el lakásukat, legfeljebb az igen szép időben, déltájban, mikor is tisztálkodni röppen ki egy-egy.

A lakásukban, belül sincs már az a mozgalmas élet, melyet még októberben tapasztalni, ugyanis a telelő gomolyt már a méhek megkészítették s úgy élnek csöndben, nyugodtan.

A megalkotott gomoly a kijáratnál helyezkedik el s három csoportból áll. Az első csoportot azok a méhek alkotják, amelyek közvetlenül a kijáratnál helyezkednek el, ezek a szellőztetők s mozgó méhek, melyek ezáltal meleget is fejlesztvén, a gomolyt kívülről melegenetik. A második csoportot azok a méhek alkotják, amelyek a másfelől helyezkedtek el, ezek táplálkoznak s meleget fejlesztvén ezáltal, a gomolyt belülről melegenetik. A harmadik csoport a teljes pihenésben levő méhekből áll, melyek a két csoport között helyezkednek el s belőlük váltódik fel a két szélső csoport, vagyis egy s ugyanazon csoport ugyanazt a munkát nem végezheti el, mert a mozgóméheknek pihenésre, táplálkozásra van szükségük, tehát azok jönnek a táplálkozó s pihenő méhek helyébe, viszont a pihenőméheket a táplálkozó méhek váltják fel, majd a mozgókat s így kölcsönös munkafelosztásban élnek s folyton haladnak befelé a méz után.

A fogyasztás rendes körülmények között igen csekély, havonta átlag 35—40 dgr., azonban ha valami zavarja a méheket, avagy pedig ha fáznak, többet táplálkoznak.

Fontos dolga tehát, hogy a feltétlen nyugalom s a melegség biztosítva legyen a családnek.

Igy élnek aztán egész télen át, tehát a méhésznek velük semmi dolguk nincs, legfeljebb olykor-olykor szemlét tart fölöttük s a magatartásukat vizsgálgatja.

A méhészet körében azonban bekövetkeznek a téli munkálatok, a kaptár, a kisebb-nagyobb eszközök, felszerelések készítése, javíthatása, viasz olvasztás stb. De nem kevés elfoglaltságot ad a méz értékesítése, melynek egyik nyitja az, hogy formás, tiszta, izléses köntösben jelenjék meg a piacon,

A nagyobb tartályokban levő mézet üvegekbe fejtjük le s várjuk meg, míg a légbuborékok eltűnnek a mézről, majd a habot leszedve, kössük be hójagpapírral s címkével lássuk el az üveget.

Ha ez nem menne könnyen, t. i. a lehabozás, akkor az üvegeket melegvíz fürdőbe tesszük s hamarosan könnyen fog menni. Általában tanácsos ezen munkát meleg helyen végezni.

A kereskedelembe ezidőtájt adjuk mézünket, mert annak most kezdődik az igazi kereslete; gyümölcs már nem igen van s ezt a méz helyettesíti. — Nyugodtabb napjainkon szedjük össze apróbb tapasztalatainkat, járjunk össze méhésztársainkkal s értekezzünk, tanuljunk.

Jancsovics Endre.

Vegyések.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület érdemes főtítkárát, *Dr. Balázs Ferenc* posta- és táviráda titkárt a Kereskedelmi Miniszter Úr Önagyméltósága *posta- és táviráda tanácsossá* nevezte ki.

Főtítkárunk előléptetését nem tartjuk kitérítésnek: lelkiismeretes szorgalmával, páratlan munkabíráásával, alapos szaktudásával hosszú küzdelmes évek munkájával maga gyűjtötte össze az érdemeket előléptetéséhez. Protekciós közéleti viszonyainkat, ha elgondoljuk, könnyen megérthetjük, hogy mit jelent ez.

Meleg szeretettel üdvözljük főtítkárunkat előléptetése alkalmából s kérjük a gondviselést, adjon neki erőt, egészséget, munkakészséget, hogy tanácsosi minőségében is még újabb évtizedekig lehessen titkára — az Erdélyrészi Méhész Egyesületnek.

Tudósítás Nagykaroly és környékéről. Augusztus. Egész hóban óriási szárazság. A hó utolsó hetében volt két gyenge eső, de az csak annyi volt, hogy a port levette. Hordás közepesnél jóval gyengébb. Tisztesfü nagyon kevés volt, mert a szárazság

következtében lesült; a nektár tartalmuk nagyon gyenge. Legtöbb hordás a Japán akácból volt, mely az itteni uradalmi kastély kertben van; egybehangzó vélemény szerint nagyon jó mézelő ugyan, de a virágszirmok hamar lehullanak, nincs elég idő arra, hogy bő nektár tartalma kimeríthető legyen.

Szeptember. A hó első hetében szintén volt kevés eső. Hordás nagyon megcsappant, ugyszólván semmi. Az őszi pergetés eredménye gyenge. Lelkiismeretes méhészek nem is igen pergethettek, mert a meglévő készlet a beteleléshez szükséges, sok helyütt kevés. Egyébként általában sok az inséges család, melyek kényszer etetésre szorúlnak, mert ellenesetben éhenhalásnak vannak kitéve. Mézarak klg.-énk 24—30 korona, egy-egy kas családért mézestől együtt 240—280 koronát fizetnek kereskedők. Nagykaroly, 1917. október 3. *Dósa István*, a „Tiszántúli Méhészegylet“ választm. tagja.

Cukor, az inséges méhcsaládok feletetésére. Egyesületünk tagjainak tudomására kívánjuk adni, hogy a Pénzügyminiszter Úr Önagyméltósága az O. M. M. E. útján 50 métermáza kristálycukrot utalt ki az Erdélyrészi Méhész Egyesület részére tagjai közt történő szétosztásra. Kérelmek az egyesület elnökségéhez (Kolozsvár, Mészáros-utca 3.) sürgősen beküldendők. Folyamodó jelezze a méhcsaládjai számát, ez idei szaporulatát, mézhozamát és kimutatását a községi előjárósággal láttamoztassa.

Tagsági díj hátrálékok sürgős befizetését és a mellékelt „Nyilatkozatok“ visszaküldését kérjük annal is inkább, mert 1918. január 1-től a lapot csak a tényleges előfizetőinknek küldjük.

A Tiszántúli Méhészegylet hivatalos közlései.

1. *Tagmozgalom.* Tagjaink száma szeptember hónapban 90 új jelentkezővel szaporodott. *Létszám szeptember végén 1401.* Lapzárta-akor tagjaink száma már: 1460.

A taggyűjtés terén újabban *Dósa István* tagtárs Nagykarolyban és *Klingler Ferenc* tagtárs Almáskamaráson ért el kiváló eredményt. Előbbinek gyűjtése 37, utóbbié 22 főre rug. A jutalmul kitűzött Boczonádi-könyvet köszönetünk kíséretében elküldöttük.

2. *Választmányi ülés.* Választmányunk folyó évi szeptember hó 29-ikén Tisza Kálmán-téri helyiségében *Gresincký Antal* kanonok alelnök elnöklésével ülést tartott.

Az ügyvezető elnök referált a pénztári állapotról és a tagsági

ügyekről. A szövetségi tagilletmény utalványozására és a hivatalos lap dolgának rendezésére felhatalmazást kért és kapott.

Ismertette azután a cukorügy állását és a földművelésügyi miniszterium kedvezőtlen döntését. A választmány elhatározta, hogy az elutasítás ellen a jobban informálandó miniszterhez felír s feliratának pártolására a városi főispánt, Ember Géza öméltóságát, valamint védnökünket gróf Széchenyi Miklós püspök ömagyméltóságát felkéri. Elhatározta továbbá a választmány, hogy a szegedi országos méhészeti értekezletre Niedermann Antal, Vajnovszky Vince és Takács Gyula személyében képviselőket küld és az ügyvezetőt felhatalmazta és megbízta, hogy a budapesti küldöttségben is vegyen részt és a földművelésügyi minisztériumban az egyesület elintézetlen beadványait sürgesse meg.

Annak megemlítése után, hogy fenti kérelmünket *Ember Géza*, Nagyvárad város főispánja, a legmelegebb pártolással terjesztette fel a földművelésügyi kormányhoz, sőt a miniszternél személyesen is közbenjárt, továbbá hogy egyesületünk védnöke, gróf Széchenyi Miklós püspök ur ömagyméltósága ügyünk érdekében szintén lépéseket tett *Mezőssy* és *Hadik* gróf minsztereknél-, a cukorügy aktáit egyelőre lezárjuk.

3. *A szegedi országos méhészerétekezlet* lefolyását *Takács Gyula* szerkesztő ismerteti.

4. *Az országos értekezlet küldöttsége a miniszternél.* A szegedi értekezletnek a cukorügyben hozott határozatát és az azt kísérő fölterjesztést folyó évi október hó 18-ikán adta át a kijelölt bizottság a földművelésügyi miniszternek. A küldöttség tagjai voltak: *Dér István* Temesvárról, *Fülöp József* Szegedről és *Niedermann Antal* Nagyváradról. Az O. M. M. E. képviselője nem jelent meg. A küldöttséget *Dr. Kőszó István* szegedi országgyűlési képviselő vezette a miniszter elé. *Dr. Mezőssy Béla* földművelésügyi miniszter a küldöttséget a parlament épületében rendkívül szívesen fogadta, jelezte, hogy az ügyet már teljesen ismeri és indokolt kérelmünk teljesülése érdekében a maga részéről minden lehető megtesz. A küldöttség teljesen megnyugodva és a siker reményével távozott a minisztertől.

Budapesti tartozkodását ügyvezető elnökünk egyuttal arra használta föl, hogy nagyobb számu és több fontos régebbi fölterjesztésünk elintézését megsürgesse. Az ügydarabok mielőbi elintézésére biztatást kapott. Kérjük tehát azon tagtársainkat, akik cse-

metéket, mézelő magvakat, vagy méhészeszközöket kértek, hogy még várokozzanak egy kis türelemmel.

A cukorügy eddigi kezelésére nézve is igyekezett ügyvezető elnökünk tájékozódást szerezni a méhészeti ügyosztályban. Itt és ebben a kérdésben azonban olyan merev elvi állásponttal találkozott, hogy semmi kilátás sincs arra, hogy a méhészeti ügyosztály vezetője vagy szakemberei most vagy a jövőben segítségére legyenek a magyar méhészeknek a méhetetésre szolgáló cukor kieszközlésénél. Erről a kérdésről különben alkalmunk lesz még részletesebben nyilatkoznunk.

5. *Ezer métermázsa cukor.* Annyi elutasítás dacára a méhészek mozgolódása és kitartása sikerrel járt — legalább részben. Már a szegedi összejövetelen megtudtuk, hogy az O. M. M. E. egy utolsó neki lendüléssel — melyre a lökést bizonyára az országos elégületlenségből és a szegedi előkészületekből merítette, 1000 métermázsa cukor engedélyezését eszközölte ki a pénzügyminisztertől. Most aztán írásban is megkaptuk az értesítést az O. M. M. Egylettől, hogy a Tiszántúli Méhészegyletnek az egész mennyiségből 200 métermázsa jut.

A két vagon cukor megrendelése iránt az itteni Hangyakirendeltség már intézkedett. Mihelyt megérkezik a cukor, a földművelésügyi miniszteri kirendeltség cukorutalványai alapján megtörténik a szétosztás. A kiutalt cukrot a legközelebbi Hangyaszövetkezetnél lehet napi áron készpénzfizetés és a cukorutalvány beszolgáltatása ellenében átvenni. Kis mennyiség, vagy messzire szóló küldemény postán utánvétellel megy.

A cukorkérő iverk beküldése tehát sürgős. Célszerű, ha az egyesülettel szemben fennálló kötelezettségek is rendeztetnek, nehogy a szétküldésnél ebből fennakadás származzék.

Kelt Nagyváradon, 1917. évi október hó.

Az Elnökség.

Szerkesztő postája.

1. Jó előre felhívjuk előfizetőink figyelmét, hogy a f. évi közgyűlés a tagsági-előfizetési díjat 1918. jan. 1-től 6 koronában állapította meg. Igen kérjük tehát olvasóinkat, hogy az előfizetési díjaikat pontosan küldjék be annál is inkább, mert a papír drágaság és hiány miatt lapunkat csak a megrendelt mennyiségben nyomathatjuk s a később jelentkezők az előző számokra igényt nem tarthatnak. Kívánatos azért a mellékelt „nyilatkozat” mielőbbi aláírása és beküldése, hogy jó előre tájékozhatassuk magunkat.

2. A jövő számba közlendő dolgozatok beküldését nov. 20-ra kérjük.

Hátralékos előfizetőinkhez.

Mondjam e újra, hiszen nyilvánvaló, a magas nyomdai árak és a papír drágaság miatt lapunkból feles példányokat nem nyomhatunk! Csak azok részére küldhetjük lapunkat, kik az előfizetési díjat beküldötték! Igen kérjük ezért hátralékos előfizetőinket szíveskedjenek nyilatkozni, kívánják-e, hogy a lapot címükre tovább is küldjük? Jövő számunkban a hátralékosok névsorát közreadjuk és akik felhívásunkra nem jelentkeznek, előfizetőink sorából törölni fogjuk.

Hazafias érzésü, kitartó munkatársakat keresünk előfizetőinkben, kik e nehéz időkben kétszeresen érzik kötelességeik súlyát és felelősségteljes voltát minden irányban!

A „Méhészeti Közlöny“ hirdetési díja: Egyszeri hirdetésnél, egész oldal (187 négyszögcentiméter) 20 K; féloldal 10 K; negyedoldal 5 K. Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 10⁰/₀-kal, egész éves hirdetőknél 15⁰/₀-kal olcsóbb. Apróhirdetés szavankint 5 fillér. A hirdetési díjak előre beküldendők. Egyesületi ügyekben minden megkeresés, kaptárak, méhészeti eszközök rendelése *dr. Balázs Ferenc* főtitkárhoz, (Kolozsvár, Mészáros-u. 3 sz.); reklamációk, hirdetésekre vonatkozó megkeresések, a lap szellemi részét érdeklő közlemények *Györfi István* theol. tanár, szerkesztőhöz (Kolozsvár, Pap-utca 6. sz.); a pénzküldemények kizárólag *Zsögön Rácz Mihály* egyleti pénztárnokhoz (Kolozsvár, Bocskay-tér) intézendők. Szerkesztőség: Pap-u. 6. sz. Cikkeink átvétele csak a forrás („Méhészeti Közlöny“) tüzetes megjelölésével van megengedve. A kéziratokat nem adja vissza a szerkesztőség.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület Kolozsvárt felállított

Központi műhelyében elvállal mindenféle kaptár készítést, szállít keretlécet postán vagy vasuton bármily mennyiségben, s ezenkívül más — fából készíthető méhészeti eszközöket. — Megrendelések az Erdélyrészi Méhész Egyesület elnökségéhez intézendők.

Mézet, viaszt, sonkolyt

:: :: legmagasabb napi áron vesz az :: ::

Erdélyrészi Méhész Egyesület.

Megkeresések ez ügyben Dr. Zsögön Béla postatanácsos, ügyvezető alelnökhöz intézendők. (Kolozsvár, Bem-utca 9.)

A HÁBORÚBAN kétszeresen fontos tudni, hogyan lehet a telekkönyvbe a tulajdonjogot bejegyezni bekebelezésre nem alkalmas okirattal, okirat nélkül, sőt akkor is, ha a tulajdonos elhalt vagy ismeretlen helyen tartózkodik. — Az erre vonatkozó könyvet 4 korona 50 :: fillérért bérmentve küldi a Kiadóhivatal. ::

A legjobb mézelőfa a japán akácfa július, augusztusban nyílik, mikor is nem igen van már egyéb és többet nyílik, mint a közönséges akácfa 1, 2, 3, 4 évesek darabja 20, 60, 80 és 90 fillér ; :: 6 éves 2 korona, százanként feleárban. :: Mézelő, sokat nyíló, egyben szép díszbokrok darabja 40 fillér, száza 38 korona, sok fajban. (4—8) **KREBS ZOLTÁN**, Szarvas.

Hogy fizet legjobban a méhészet?

Ugy, ha kaptár és eszközszükségeiteinket, ugyszintén a többi méhészeti kellékeket a szigoruan szolid, jóhírnevű és már 31 év óta fennálló

Kühne Ferenc utóda

első magyar kereskedelmi méhtelepénél
Budapest, I., Attila-utca 91. sz. szerezzük be.

Gazdagon illusztrált és sok újdonságot tartalmazó, az 1916. évre szóló főárjegyzéke méhészeti útmutatóval együtt szívesen ingyen és bérmentve küldetik. * * * * *

Meghívó.

Az erdélyrészi méhész egyesületek 1917.
évi dec. hó 2-án vasárnap délelőtt 11 óra-
kor Tordán a vármegyeház nagytermében

Méhészeti Vándorgyűlést

tartanak, melyre az alólírt egyesületek elnöksége a méhészet ügye iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja.

A vándorgyűlés tárgysorozata :

1. Elnöki megnyitó tartja **báró Jósika Gábor** a vándorgyűlés és az Erdélyrészi Méhész Egyesület elnöke.
2. **A méhek etetése cukorral:** Dr. **Balázs Ferenc** pt. tanácsos az Erdélyrészi Méhész Egyesület főtitkára.
3. **Erdély méhészetének kifejlesztése:** **Gál Imre** méhészeti szaktan., az Udvarhelyvármegyei Méhészegylet titkára.
4. **Mézértékesítés:** Dr. **Zsögön Béla** pt. tanácsos, az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-alelnöke.

Kolozsvár, 1917. november 12.

Báró Jósika Gábor,
Erdélyrészi Méhész Egyesület elnöke.

Lányi Imre,
Udvarhelyvármegyei Méhész Egylet elnöke.

Zathureczky Kálmán,
Erdővidéki Méhész Egylet elnöke.

Csia Kálmán,
Etéd és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Balázs Lajos,
Oroszhegy és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Barabás Márton,
Kápolnásfalu és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Györfi István,
Homoródszentmárton és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Unger Tibor,
Székelyderzs és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Dálnoki Pál Lajos,
Parajdi járás és Vidéke Méhész Egylet elnöke.

Dr. Horváth Miklós,
Tordaaranyos vármegyei gazdasági egylet elnöke.